

[Antonsen.]

og så korte åbningstider, netop når de er interesseret i at købe.

Ministeren kender sikkert det svenske system bedre end jeg. Også derovre har man stive åbningstider, men man har længere åbningstider. Tidligere var det sådan, at der var adgang til at holde åbent på alle hverdage, altså også lørdag, fra kl. 8 til kl. 19, men der var særregler, således at butikker i forbindelse med S-banen og butikker i varehuse kunne holde åbent på alle hverdage til kl. 22. Der har været foretaget en større undersøgelse af disse forhold i Statistiska Centralbyrå, og efter ekspertudtalelser skulle der, så vidt jeg er orienteret, fra nytår være trådt en ny lov i kraft, der giver adgang til at holde åbent på alle hverdage fra 8 til 20, altså den almindelige åbningstid er blevet forlænget med 1 time; samtidig skulle der være indført et smidigt system, hvorefter kommunerne kan give adgang til udvidelse af åbningstiderne.

De har altså i Sverige længere åbningstider, end vi har her i landet, men systemet er lige så stift som her og tager ikke hensyn til de forskelligartede behov. Derfor mener jeg, at det lovforslag, vi har fremsat, er mere smidigt og i højere grad muliggør en tilpasning til de forskelligartede behov.

Man vil så indvende: men er det ikke urimeligt over for de handlende og for dem, der er ansat i butikkerne; de skal også have fritid. Ja men det har vi i allerhøjeste grad taget hensyn til. Vort forslag går ud på, at butikkerne højst skal kunne holde åbent i alt 55 timer om ugen, hvilket er 13 timer mindre end efter det nuværende system.

I dag er det jo sådan, at mange butikker står tomme eller halvtomme i de sene formiddagstimer og de første eftermiddagstimer, og de steder, hvor det er tilfældet, vil man utvivlsomt tilpasse sig ved at holde lukket i den tid og i stedet for holde åbent, når kunderne har bedre tid til at gå i butikker. Vi kan dog ikke holde fri alle sammen samtidig i dette land, som der er en vis tendens til. Der er imidlertid et betydeligt behov for at udfylde vor fritid. Der er også et behov for, når man skal indkøbe varer — det gælder vel i særlig grad de varige forbrugsgoder — virkelig at have tid til at se

på tingene, overveje indkøbet i familien og gå ud sammen, når begge ægtefæller har fri.

Vi mener altså ikke, at det af os foreslåede på nogen måde vil være til ulempe for de handlende. Vi mener oven i købet, det vil være et konkurrencemiddel for den lille handlende, idet det, med den nye næringslov og med den udvikling, der i det hele taget finder sted hen imod flere kæder og større butikker, vil give ham en større chance for at konkurrere og for at fastholde en større del af markedsandelen, end det i øjeblikket ser ud til. Vi finder også, at det er uheldigt, at den nuværende stive lovgivning i et vist omfang giver anledning til ulovligheder; man har da i hvert fald i aviserne set refereret mange eksempler på, at der handles fra bagdøren, og det hævdes, at f. eks. en stor del af landets biler sælges uden for normal åbningstid.

Ministeren fandt på dette spørgsmål den løsning, at nu skulle man først spørge en uvildig institution, f. eks. en handelshøjskole, der skulle lave en undersøgelse af de spørgsmål, og derefter skulle der nedsættes en kommission. Vi har jo ikke i dette land erfaringer for, at kommissionsarbejde er noget, der går overvældende hurtigt, og derfor vil vi, hvis ministerens løsning vælges, kunne se mange år frem i tiden, før der sker en ændring, før der sker en bedring af disse forhold.

Ministeren var bange for, at den lov, som liberalt centrum har foreslået, skulle medføre megen administration. Vi kan ikke se, at den kan give spor mere administration end den lov, der eksisterer i dag. Også i dag er der tider, da man må have åbent, og tider da man ikke må have åbent, og det kontrolleres vel ikke i særlig grad ved, at politiet går rundt og holder øje dermed; men i højere grad sker der vel det, at en eller anden giver politiet et vink, hvis nogen ikke overholder åbningstiderne. Vi foreslår, at butikkerne skal anbringe et lille skilt i vinduet, hvorpå der står, hvornår de har åbent; så vil enhver kunne se, at de har åbent, når de må, og lukket, når de skal have lukket. Det skulle ikke på nogen måde kunne give anledning til mere administration end den gældende lov.

Vi har i forbindelse med overvejelserne om dette spørgsmål også været inde på, at det jo tit er en ulempe for borgerne, at